1558. att kläda sig besynnerligt är åter fofisoifkt. — —

1575. Detta Bibelspråk Math. 10. 28 synes auktor tyda tvärtemot samman-
hanget och alla goda exegeter... Magt öfver både kropp och själ har
allena Gud. En barnslig räddhåga att reta Gud och komma under
Hans straffande hand rekommenderar öfverallt: Guds ord. Denna
fruktan är nyttig och nödig så länge Menniskan är syndare.
Och denna fruktan kan endast genom stegande i vår kärleks öfver-
vinnas, åtminstone så tillvida, att d. ej blir herrskande princip = träl-
aktig — då M[e]nskan kommer under lagen. — auktor bör i utvecklingen
hålla sig ej stöd åt "de galne andar, som fördrifva Gudsfruktan"
såsom Luther skrifver om sin tids antinomer. Sådant tal är minst
väntadt af auktor, som eljest är tillräckligt logisk.

1580. uppkör all trälaktig fruktan att råda, — — — först ej att fresta —
eljest skulle ej de Galater fl. åter kommit under lagen.....
Frukta Gud är i alla Skriftens mening ej att vara rädd för Gud såsom
för ett ondt väsende, utan vara rädd att skiljas från Honom o synda mot Hon
Detta kan då äfven kallas att frukta för djefvulen.

1584. Gud handlar efter sin sträng rättfärdighet med alla, s. ej tro på Sonen.

1585. auktors öfvertygelse kan respekteras men delas af ingen tolkare såvidt jag vet.

1604. Detta språk syftar, s. bekant är, på försonaren (λόγος)

1611. åter synes auktor vilja ~~d~~ Apostlarnas att de tillfälligt uppfattat
försoningen. Må detta medgifvas, att det ej kränker d. Hel. ande, s. de i fall med fruga &c

1613. Säg hellre Gud själf. Guds enige son den sanne Guden, att ej Swedenborgia-
nism, patripassianernas och antitrinitarernas lära må hyllas.

1617. modifikation (a.d.e. : uppfattning eller dylikt för öfvandes läsare) eller en ordför-
klaring af pars læsa (d: förolämpade parten)

1620. Må denna beskrifning emot våra moderna theologer kan bevisas?

1624. Ej hvarje motstånd mot d. Hel. ande är den oförlåtliga synden emot d. H. Ande,
ty hvar är den som ej något motstått anden, då köttsligt sinne ej kan annat?

1626. Menskan skapter dock med fri vilja och derpå ser väl Lindblom egentl. &c.

1632. Åfven hvetet växer. Kristenheten fast ej är ofta som synes ultbredd.

1637. "fåkunnighet" står ej i texten och kan ej förevitas Paulus) skall heta: Ordande

1642. att djefvulen kallas en gammal Krister och en äkta Lutheran är en kardus
tröni, som torde behöfva mildras eller förklaras.

1645 "Minne" (h. ej kan utplånas) hellre: naturliga samvete &c

1650 "Fadren är större än jag" afse Jesu förnedringstillstånd.

1651. lider minst = hellre: naturl. eller vanligen lider mindre — ty att en fer strender
Kan lida mer än mor af barnets blod förnekas väl icke. ?

1658. Men Skaparen och Frälsaren skulle ju skiljas såsom Far och mor...?

1659. Hvad är synd en stallbroder åt Storkättaren Arius i sjelfva kyrkofredstemat.

1662. "Så ser Gud ut, då H. är vred" är H. då alltid blott lidande, ej straffande?

1667. — — "försoning"? a.d.e.: hvad skall då kunna röra Er dertill?

1676. Det repeterade monne: gör menniskan lång och sjelfsäker och
kinder utan skam, bortingar eller helt undes
Förvindelsen af all Gud öfver allt &c Kan ej af all verldens

1703. böker uppslagas — och står gen öfver om den står i dopets formulär
om förmågan blir en annan fråga. Men utom det att der
gifte för Skrift lagsfullbordan, så blir han ju dopets vidrig
och tro villig ~~at~~ och får och någon kraft att utöfva &c
(utan kärlek tron aldrig är), denna hans ej för kärleken, (tillsyfte)
s. alltid blir tillfällig rättfärdiggörelse, men för rättfärdig synden.

1709. Denna § synes innebära en motsägelse mot sig
sjelf och en motsägelse mot hvad auktor förr an-
tydt. Att "goda" viljan ej kan ~~kan~~ göra tillfyllest heter det,
hvaden skrifves, att d. goda viljan dock göra mycket..
Derpå heter det att den gör intet — Detta är sjelfmotsägelsen
motsägelsen mot det förr antydda, att en Krister har
viljan ej förmågan enl. Rom 7 k. synes strida mot
auktors ~~a~~ förr uttalade åsigt att detta syftar när-
mast på det vanmägtiga tillståndet under lagen.
Men auktor talar här om en Krister h. e. en afnåden
och försoningen delaktig. Här inträder ett annat för-
hållande se Rom 8 kap. Der måste vara bättring,
tro, kärlek m. m. Eljest är der ingen Kristendom.
auktor, s. bättre känner detta, synes och ha kunnat
bättre uttrycka det, än s. skedt i denna §.